

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 10Co/47/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5419201610
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 04. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Róbert Urban
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2021:5419201610.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Róberta Urbana a sudcov JUDr. Erika Vargu a JUDr. Amálie Paulerovej, v právnej veci žalobkyne T. R., nar. XX.X.XXXX, bytom J. W., T. V. XXXX/XX, právne zastúpenej advokátom JUDr. Jánom Notom, so sídlom P. XXX, proti žalovaným 1/ L. C., nar. XX.X.XXXX, bytom J. W., E. V. XXXX/XX, právne zastúpenému advokátom Mgr. Romanom Kobellom, so sídlom J. W., H. U. XXXX, 2/ Q. U., nar. XX.X.XXXX, bytom I. T., X. XXXX/XX, o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva k nehnuteľnostiam, na základe odvolania žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Dolný Kubín č. k. 5C/82/2019-96 zo dňa 7. septembra 2020 takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

Žalovaný 1/ **m á** voči žalobkyni **n á r o k** na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.
Vo vzťahu medzi žalovanou 2/ a žalobkyňou strany **n e m a j ú** nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd žalobu (v celom rozsahu) zamietol. Konštatoval, že hoci okruh subjektov vystupujúcich v tomto spore korešponduje s okruhom spoluvlastníkov predmetných nehnuteľností, žalobkyňa sa žalobou - jej žalobným petitom - domáhala zrušenia a vyporiadania podielového spoluvlastníctva len vo vzťahu k žalovanému 1/, resp. k podielom patriacim jej a žalovanému 1/. Na nemožnosť takéhoto (v zmysle terminológie právnych zástupcov) „parciálneho vyporiadania“ podielového spoluvlastníctva, t.j. na nemožnosť jeho zrušenia a vyporiadania len vo vzťahu k niektorým spoluvlastníkom, (a nie všetkým spoluvlastníkom), bola žalujúca strana upozornená pri predbežnom prejednaní sporu. Nadväzane právny zástupca žalobkyne uviedol, že v lehote do 3 dní doručí súdu návrh na zmenu žaloby, ktorým daný nedostatok odstráni. Dotknutý návrh predložil oneskorene (po dvoch mesiacoch a 13-tich dňoch; len niekoľko hodín pred termínom pojednávania); navyše i v ňom (rovnako ako v pôvodnej žalobe) navrhoval zrušiť a vyporiadať podielové spoluvlastníctvo len vo vzťahu medzi žalobkyňou a žalovaným 1/.

2. Okresný súd navrhovanú zmenu žaloby na pojednávaní 7.9.2020 nepripustil (o čom vydal samostatné uznesenie; pozn. odvolacieho súdu) jednak z dôvodu oneskorenosti a jednak (hlavne) preto, že ním žalobkyňa nekonvalidovala nedostatok prvotnej žaloby. Zdôraznil, že v konaní o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva sú vecne legitimovanými subjektmi všetci spoluvlastníci, ktorí v spore tvoria nerozlučné a súčasne aj nútené spoločenstvo (§ 77 a § 78 CSP). Okrem vymedzenia úplného okruhu subjektov ďalším predpokladom vecnej úspešnosti žaloby je, že smeruje/týka sa spoluvlastníctva ako celku a zrušenie a vyporiadanie je požadované vo vzťahu ku všetkým spoluvlastníkom. Rozhodnutie súdu o zrušení a vyporiadaní podielového spoluvlastníctva má totiž konštitutívny charakter, nanovo sa ním určujú vlastnícke vzťahy k celému predmetu spoluvlastníctva. Okresný súd uviedol, že v danej veci síce nie je viazaný navrhovaným spôsobom vyporiadania, ale je viazaný žalobou potiaľ,

že nemôže zrušiť (a následne ani vyporiadať) podielové spoluvlastníctvo vo väčšom rozsahu, než žalobca navrhuje. Preto prvotným (nosným) dôvodom zamietnutia žaloby bolo, že žalobkyňa (napriek predbežnému právnomu posúdeniu veci súdom) sa nedomáhala zrušenia a následne aj vyporiadania podielového spoluvlastníctva k celej veci, ale len vo vzťahu k podielom prináležiacim jej a žalovanému 1/.

3. Zároveň mal okresný súd za to, že viaceré okolnosti na strane žalovaného 1/ a jeho rodiny vo svojom súhrne predstavujú dôvody hodné osobitného zreteľa odôvodňujúce postup podľa § 142 ods. 2 Obč. zák. U žiadnej z vecí, tvoriacich (materiálny/hmotný) predmet tohto sporu, samostatne neprichádza do úvahy vyporiadanie spoluvlastníctva jej reálnym rozdelením podľa veľkosti podielov bez toho, aby to nemalo negatívny vplyv na jej účelné využitie a všeobecnú hodnotu. Nebolo sporné, že žalovaný 1/, ktorý je väčšinovým spoluvlastníkom, ako jediný zo spoluvlastníkov dlhodobo užíva predmetné nehnuteľnosti aj so svojou rodinou a (na rozdiel od ostatných spoluvlastníkov) je stále spolu so svojou manželkou a tromi deťmi (z celkovo piatich) odkázaný na bývanie v danom rodinnom dome. Z týchto detí je O. (nar. XX.XX.XXXX) ešte maloletý, nezaopatreným plnoletým je T. (nar. XX.X.XXXX) študujúci dennou formou v prvom ročníku magisterského vysokoškolského štúdia; syn G. (nar. XX.X.XXXX) je nezamestnaný.

4. Žalovaný 1/ utrpel v r. 2017 mozgovú mŕtvicu, je osobou ZŤP a jeho príjmom je invalidný dôchodok vo výške 323,70 eur mesačne. Jeho manželka je zamestnaná a poberá mzdu cca 700 eur mesačne, vrátane daňového bonusu na dve deti. Žalovaný 1/ spláca spotrebiteľský úver, ktorý si zobral v r. 2018 v sume 7.500 eur na rekonštrukciu strechy (práve) dotknutého rodinného domu; mesačná splátka činí 112,52 eur a doposiaľ je z úveru nesplatených takmer 6.000 eur. Okresný súd súčasne ustálil, že dotknuté pomery žalovaného 1/ a jeho rodiny sú aj po tom, ako v priebehu konania obdržala jeho manželka za predaj (jej patriacich) nehnuteľností kúpnu cenu cca 14.000 eur, tak nepriaznivé, že neumožňujú v prípade vyporiadania podielového spoluvlastníctva prikázaním sporných nehnuteľností žalovanému 1/ poskytnúť primeranú náhradu za podiely ostatných spoluvlastníkov. Všeobecná hodnota nehnuteľností sa podľa dokladu predloženého žalobkyňou pohybuje v intervale od 125.400 do 128.700 eur. S odkazom aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo 279/2012 je však určujúcou naďalej existujúca odkázanosť troch detí žalovaného 1/ na bývanie v predmetnom dome bez schopnosti vytvorenia vlastného domova niekde inde.

5. Okresný súd doplnil, že v súdnej veci sú predmetom žaloby tri samostatné veci (dom, pozemok sčasti ním zastavaný a záhrada nadväzujúca na zastavaný pozemok), ktoré však spolu tvoria súvislý celok oddelený oplotením od ostatných susediacich nehnuteľností. Pre iný spôsob vyporiadania podielového spoluvlastníctva, ktorý až na pojednávaní naznačoval právny zástupca žalobkyne (prikázanie pozemku záhrady do vlastníctva žalobkyne), v čase rozhodnutia absentovali akékoľvek konkrétne skutkové tvrdenia, tobôž dôkazy.

6. Okresný súd záverom uviedol, že vo veci vykonal všetky dôkazy, ktoré boli stranami sporu navrhované (naposledy na predbežnom prejednaní sporu) a tiež dôkazy listinami predloženými na pojednávaní. Nevykonal žalujúcou stranou až na pojednávaní navrhovaný "výsluch strán sporu", a to pre neúčelnosť takéhoto dôkazu s ohľadom na nosný dôvod zamietnutia žaloby a súčasne pre oneskorenosť takéhoto návrhu, vrátane nepreukázania (vôbec) predpokladov vyplývajúcich z § 195 ods. 1 CSP pre vykonanie takýchto dôkazov.

7. O trovách konania rozhodol okresný súd tak, že v spore úspešným žalovaným 1/, 2/ voči žalobkyňi nárok na ich náhradu nepriznal. Konštatoval, že žalovanej 2/ žiadne trovy nevznikli a u žalovaného 1/ existovali dôvody hodné osobitného zreteľa v zmysle § 257 CSP. Vo vzťahu k nim poukázal na skutočnosť, že nevyporiadanie podielového spoluvlastníctva podľa § 142 ods. 2 Obč. zák. predstavuje odklon od zásady, že nikto nemôže byť spravodlivo nútený k tomu, aby zotrval v spoluvlastníckom vzťahu a takýto odklon je možný len vo výnimočnej situácii. Žalovaný 1/ pritom konkrétne súvisiace skutkové tvrdenia a dôkazy začal prvýkrát uvádzať a predkladať až na predbežnom prejednaní sporu; napriek tomu, že predtým sa vyjadril k žalobe a tiež podal dupliku.

8. Proti tomuto rozsudku podala v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobkyňa, ktorá sa domáhala jeho zrušenia a vrátenia veci na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Podľa jej názoru sa okresný súd odklonil od právneho rámca vymedzeného čl. 2 CSP a „konal v rozpore s platným právom a ustálenou judikatórnou líniou sústavy všeobecných súdov v Slovenskej republike“. Uviedla, že „nerozumie motivácii“ okresného súdu vynucovať si zmenu žaloby písomným podaním (a odmietnutím ústneho podania priamo na predbežnom prejednaní sporu, ako aj na pojednávaní), keďže takúto povinnosť strane procesný predpis neukladá; dôvody zamietnutia žaloby preto neobstoja. Tvrdila, že žalobca nemá časovo limitovanú možnosť zmeny žaloby; tento úkon mu patrí do momentu vyhlásenia dokazovania za skončené. Súd nemôže sankcionovať žalobcu, a to absolútne nie v konaní, v ktorom nie je viazaný žalobným návrhom.

9. Odvolateľka mala za to, že „prekážkou konania“ nemôže byť skutočnosť, že žalovaná 2/ nemá záujem na výsledku sporu, lebo „súd o jeho právach nekoná“. Za mylný označovala právny názor okresného súdu, že v predmetnej veci nemôže dôjsť z tohto dôvodu k vyporiadaniu podielového spoluvlastníctva. Opätovne poukazovala na osobitný typ konania (iudicium duplex) v súdenom prípade, v ktorom majú účastníci na oboch stranách tak postavenie žalobcu, ako aj postavenie žalovaného a súd nie je viazaný ich návrhmi, ale musí dodržať poradenie a podmienky jednotlivých spôsobov vyporiadania zrušeného podielového spoluvlastníctva.

10. Žalobkyňa tiež namietala, že neboli vykonané dôkazy, ktoré vykonané mali byť a nevidela žiaden dôvod „na akúsi nezákonnú koncentráciu navrhovania a vykonávania dôkazov“. Okresný súd jej tak zamedzil reakciu na argumentáciu protistrany o dôvodoch hodných osobitného zreteľa. Tie v prejednávacom prípade nie sú dané a „nemožno nimi brániť výkonu ústavného práva na vlastníctvo“. Odkazovala „na nespočetné množstvo súdnych rozhodnutí v tom smere, za akých podmienok, a to len výslovne výnimočne, nemožno takejto žalobe vyhovieť.“ Podľa nej žalovaný 1/ nepreukázal taký skutkový základ, ktorý by mu umožňoval sa na takúto zákonnú možnosť odvolávať.

11. Žalovaný 1/ žiadal napadnutý rozsudok potvrdiť. Uviedol, že žalobkyňa bližšie nekonkretizuje odklon činnosti súdu od zákona a ani nešpecifikuje, v čom má spočívať rozpor s „ustálenou judikatórnou líniou sústavy všeobecných súdov“; argumentuje len všeobecne a citáciou textu zákona. Konštatoval, že žalobkyňa sa aj návrhom na zmenu žaloby opätovne domáhala zrušenia podielového spoluvlastníctva len medzi nimi dvoma, hoci spoločné veci sú v podielovom spoluvlastníctve troch spoluvlastníkov. Dotknutý návrh na tak nepredstavoval skutočnú vecnú zmenu žaloby, ale obsahovo išlo o ten istý nárok.

12. Žalovaný 1/ sa stotožňoval so záverom okresného súdu, že súd v danej veci síce nie je viazaný navrhovaným spôsobom vyporiadania, ale súčasne je viazaný žalobou (jej petitom) potiaľ, že nemôže zrušiť a vyporiadať podielové spoluvlastníctvo vo väčšom rozsahu, než žalobca navrhuje. Z viazanosti súdu petitom vyplýva, že súd nemôže prekročiť návrh žalobcu a prisúdiť viac, než čoho sa domáha. Zo žalobného návrhu je pritom nepochybné, že vôľou žalobkyne bolo uplatnenie nároku len medzi ňou a žalovaným 1/. Žalovaný 1/ zdôraznil, že samotné zrušenie (a nadväzne vyporiadanie) podielového spoluvlastníctva a forma vyporiadania spoluvlastníctva predstavujú dva (rozdielne) právne inštitúty.

13. S odkazom na § 195 ods. 1 CSP sa žalovaný 1/ stotožnil aj s nevykonaním (na návrh žalobkyne) výsluchu strán sporu, vrátane dôvodov takéhoto postupu. Výsluch strany je len „podporným dôkazom“, ktorý má svoj význam iba v situácii, keď tvrdenú skutočnosť, nie je možné preukázať vykonaním iného dôkazu. Ak predmetom žalobkyňou navrhovaného dokazovania mali byť skutočnosti odôvodňujúce aplikáciu dôvodov hodných osobitného zreteľa (§ 142 ods. 2 Obč. zák.), tieto boli jednoznačne preukázané nepochybnými listinnými dôkazmi. Žalobkyňa nesúhlas s existenciou dôvodov hodných osobitného zreteľa nepodporuje žiadnou (proti)argumentáciou.

14. Na predmetné vyjadrenie k (jej) odvolaniu už žalobkyňa nereagovala. Žalovaná 2/ zostala - zhodne ako v prvoinštančnom konaní - nečinná i v odvolacom štádiu konania.

15. Krajský súd, ako súd odvolací, vec preskúmal v rozsahu a z dôvodov vymedzených v odvolaní (§ 379 a § 380 ods. 1 CSP) a bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 a contrario v spojení s § 219 ods. 3 CSP) rozsudok okresného súdu potvrdil podľa § 387 ods. 1 CSP.

16. Krajský súd hneď v úvode vlastných úvah a záverov opakuje/konštatuje, že je viazaný nielen rozsahom, ale aj konkrétnymi dôvodmi odvolania, ktoré odvolateľ vymedzí v rámci zákonnej lehoty na podanie tohto opravného prostriedku (§ 380 ods. 1 v spojení s § 365 ods. 3 CSP). To znamená, že vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia posudzuje (takmer výlučne) z dôvodov označených odvolateľom. Z hľadiska odvolacieho prieskumu predmetná viazanosť veľmi úzko súvisí s určujúcimi konkrétnymi závermi okresného súdu, na ktorých argumentačne založil svoje rozhodnutie. Pokiaľ odvolateľ (doslova až) rezignuje na namietanie konkrétnych záverov okresného súdu, táto okolnosť už zo svojej podstaty vylučuje konštatovanie ich eventuálnej nesprávnosti a tým zmeny, resp. zrušenia napádaného rozhodnutia.

17. Odvolanie žalobkyne v nemalej (skôr až rozhodujúcej) miere vykazuje práve znaky všeobecnosti a je nespôsobilé spochybniť konkrétne a jasne definované (skutkové i právne) závery okresného súdu. Ide predovšetkým absolútne všeobecný poukaz a citovanie článku 2 Základných princípov CSP, tvrdenie o rozpore „s ustálenou judikatórnou líniou sústavy všeobecných súdov v Slovenskej republike“, bez akejkoľvek konkretizácie tak ustálenej súdnej praxe, ako i údajných nedostatkov v postupe okresného súdu. Obdobne pri namietaní záverov o ne/existencii dôvodov hodných osobitného zreteľa podľa §

142 ods. 2 Obč. zák. žalobkyňa spomína „nespočetné množstvo súdnych rozhodnutí“, ktoré majú potvrdzovať jej stanovisko, žiadne však neoznačuje a vôbec nereaguje ani na konkrétne vymedzené skutkové zistenia ustálené v súdnej veci.

18. Krajský súd (čiastočne nad rámec bezprostredného odvolacieho prieskumu) zhodne s okresným súdom konštatuje, že aj po navrhovanej zmene žaloby sa žalobkyňa naďalej domáhala (v zmysle petitu i skutkových tvrdení) zrušenia podielového spoluvlastníctva len vo vzťahu medzi ňou a žalovaným 1/. Okresný súd v danej súvislosti správne (v bodoch 10. a 11. odôvodnenia jeho rozsudku) uviedol, že zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva musí byť požadované vo vzťahu k všetkým spoluvlastníkom. Absolútne neobstojí tvrdenie odvolateľky, že zrušenie podielového spoluvlastníctva sa netýka žalovanej 2/; podielové spoluvlastníctvo sa vždy zrušuje v celom rozsahu spoluvlastníckych podielov, t.j. nevyhnutne sa týka práv všetkých spoluvlastníkov. Okresný súd nadväzne postupoval správne, keď z dôvodu nedomáhania sa zrušenia (a následného vyporiadania) spoluvlastníctva v celom jeho rozsahu žalobu zamietol.

19. Pokiaľ odvolateľka poukazovala na osobitý charakter súdnej veci, v ktorej súd nie je viazaný žalobným návrhom ohľadne spôsobu vyporiadania zrušovaného podielového spoluvlastníctva, náležite argumentuje žalovaný 1/, že je nevyhnutné rozlišovať medzi zákonom definovaným záväzným poradím spôsobov vyporiadania podielového spoluvlastníctva a medzi nutnosťou zrušiť a vyporiadať podielové spoluvlastníctvo ako celok (a nie iba vo vzťahu medzi niektorými spoluvlastníkmi). Inými slovami, záväzná postupnosť jednotlivých spôsobov vyporiadania podielového spoluvlastníctva nezbavuje žalobcu povinnosti v takom sporu náležite vyjadriť svoj nárok tak, aby zahŕňal všetkých spoluvlastníkov spoločnej veci, vo vzťahu ku ktorej sa domáha zrušenia a vyporiadania spoluvlastníckeho vzťahu. To znamená, že zákonodarcom kogentne stanovené poradie spôsobov vyporiadania podielového spoluvlastníctva nemá žiaden vplyv na vecnú správnosť zamietnutia žaloby z dôvodu vyššie uvedeného (hmotnoprávneho) nedostatku. Až za situácie, že by bolo riadne žalobou (jej petitom i skutkovými tvrdeniami) požadované zrušenie podielového spoluvlastníctva vo vzťahu ku všetkým spoluvlastníkom, by mohlo prísť na rad jeho vyporiadanie podľa zákonom stanoveného poradia spôsobov vyporiadania.

20. V priamom rozpore s aktuálnou právnou úpravou - § 125 CSP - je tvrdenie žalobkyne, že nemá povinnosť svoje procesné podania/úkony vykonať v písomnej forme. V zmysle § 123 CSP sa predmetné konštatovanie v plnej miere vzťahuje i na zmenu žaloby. Navyše, v rámci predbežného prejednanja žaloby právny zástupca nemal výhrady k písomnej forme zmeny žaloby a sám avizoval jej vykonanie v lehote troch dní; ktorú - odhliadnuc od obsahovej nenáležitosti zmeny žaloby - absolútne nedodrжал.

21. Rovnako nekorešponduje právnej úprave vyjadrenie odvolateľky o „akejsi nezákonnej koncentrácii navrhovania a vykonávania dôkazov“. Súvisiace povinnosti strán sú jasne definované vo viacerých zákonných ustanoveniach napr. čl. 8, 10 ods. 1, 3 Základných princípov CSP, § 151 ods. 2, § 153 ods. 1, 2 CSP atď. Žalobkyňa taktiež relevantne nespochybnila záver okresného súdu, rešpektujúci znenie § 195 ods. 1 CSP, že tvrdené skutočnosti bolo možné preukázať aj inak ako výsluchom strán (osobitne žalovaného 1/), preto neobstojí ani jej tvrdenie o zamedzení reakcie na tvrdenia protistrany o existencii dôvodov hodných osobitného zreteľa v zmysle § 142 ods. 2 Obč. zák. Len na okraj krajský súd dodáva, že ani v odvolaní žalobkyňa nešpecifikovala, akých konkrétnych skutkových okolností by sa výsluch strán mal týkať.

22. Ako už bolo vyššie uvedené odvolacie námietky žalobkyne (práve) k záverom o dôvodoch hodných osobitného zreteľa podľa § 142 ods. 2 Obč. zák. sú maximálne všeobecné. Navyše vykazujú aj určitú vzájomnú rozpornosť; ak dôvodmi hodného osobitného zreteľa „nemožno brániť výkonu ústavného práva na vlastníctvo“, potom je nepodstatné, či sú alebo nie sú v konkrétnostiach určitej veci dané, čo však zároveň nekorešponduje s tvrdením o „nespočetnom množstve súdnych rozhodnutí“ v otázkach dôvodov hodných osobitného zreteľa, kedy je namieste nevyhovieť žalobe o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva.

23. Opäť len na doplnenie a v nadväznosti (práve) na ustálenú súdnu prax/judikatúru, ktorej sa žalobkyňa dovoľáva, krajský súd dáva do pozornosti rozhodnutie publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov SR pod R 100/1999. V zmysle jeho právnej vety dôvodmi hodnými osobitného zreteľa, pre ktoré súd nezruší a nevyporiada podielové spoluvlastníctvo podľa § 142 ods. 2 Obč. zák., sú okolnosti prevažne subjektívneho charakteru - na strane žalovaného najmä jeho zdravotný stav, vek a sociálna situácia, stav jeho odkázanosti na bývanie v spornej nehnuteľnosti, nedostatok možností

uspokojiť svoje bytové potreby inde, osobné väzby na nehnuteľnosť; t.j. presne tie okolnosti, ktoré v prejednávacom prípade posudzoval i okresný súd.

24. Nakoľko žalobkyňou vymedzené odvolacie námietky, ktorými je odvolací súd viazaný, neboli dôvodné a krajský súd nezistil ani nedostatky v postupe okresného súdu, na ktoré prihliada z úradnej povinnosti (§ 380 ods. 2 CSP), v meritórnej časti napadnutý rozsudok potvrdil ako vecne správny.

25. Žalobkyňa síce odvolaním napadla rozsudok okresného súdu v celom rozsahu, ale vo vzťahu k výroku o trovách prvoinštančného konania nevymedzila žiadnu konkrétnu námietku. Nadväzne, potvrdenie posudzovaného rozhodnutia v meritórnej časti, od ktorej je výrok o trovách konania priamo závislý, zakladá vecnú správnosť aj dotknutého bezprostredne podmieneného výroku o nároku na náhradu trov. Len na okraj krajský súd dopĺňa, že okresný súd náležite aplikoval nielen zásadu plného úspechu žalovaných v spore, ale zohľadnil i neuplatnenie si nároku na náhradu trov žalovanou 2/ a (predovšetkým) nedôsledné/oneskorené plnenie procesných povinností žalovaným 1/.

26. O trovách odvolacieho konania rozhodol krajský súd podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 396 ods. 1 CSP. Odvolateľka - žalobkyňa nebola v tomto štádiu konania (vôbec) úspešná, preto má žalovaný 1/ voči nej nárok na náhradu trov odvolacieho konania v (plnom) rozsahu - 100%. Keďže žalovanej 2/ žiadne trovy v spojení s odvolacím prieskumom nevznikli, vo vzťahu medzi ňou a žalobkyňou odvolací súd vyslovil, že strany nemajú nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

27. Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné dovolanie z dôvodov vymedzených v § 420 a § 421 CSP. Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané, v lehote dvoch mesiacov od doručenia tohto rozhodnutia na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom a dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Táto povinnosť neplatí v prípadoch vymedzených v § 429 ods. 2 CSP.